

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200010
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6218200010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobkyne: K. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. F. XX, XXX XX X. M., právne zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, so sídlom A. H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: ADMIN CREDIT, s. r. o., so sídlom Revoluční 1403/28, 110 00 Praha, Česká republika, právne zastúpenému spoločnosťou L.I.B. legal s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 237 546, o zaplatenie 6 340 € istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Csp/1/2018-119 zo dňa 06. 11. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 6 340 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne počnúc od 02. 01. 2018 až do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 6 340 € od 06. 05. 2016 až do 02. 01. 2018 a v časti úroku z omeškania vo výške 2,95 % ročne zo sumy 6 340 € od 02. 01. 2018 až do zaplatenia, zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 6 340 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 02. 01. 2018 až do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou voči žalovanému domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 6 340 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne od 06. 05. 2016 až do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 (ďalej aj „Zmluva“ alebo „úverová zmluva“), uzatvorenej medzi žalobkyňou, jej nebohým manželom (X B.) na jednej strane (dlžníci) a právnym predchodcom žalovaného (veriteľom) na strane druhej, bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 6 000 €. Zmluvné strany si v Zmluve dohodli podmienky poskytnutia úveru vo výške 6 000 € pri splatnosti 6 mesiacov, RPMN 50,36 %, priemernej RPMN 32,13 % a ročnej úrokovej sadzbe 36 %. V Zmluve si zmluvné strany ďalej dohodli celkovú výšku úveru s navýšením v sume 7 080 € a konečnú splatnosť úveru ku dňu 13. 03. 2014. Obsah Zmluvy zmluvné strany modifikovali Dodatkom č. 1 zo dňa 18. 02. 2014, ktorým bola predĺžená splatnosť úveru o ďalších 6 mesiacov a navýšená suma

úveru na 8 160 €. Dodatkom č. 2 zo dňa 03. 03. 2014 došlo k navýšeniu úveru na sumu 10 571,29 € pri splatnosti úveru do 13. 09. 2014. Dodatkom č. 3 zo dňa 13. 08. 2014 bola predĺžená splatnosť úveru o ďalších 6 mesiacov do 13. 03. 2015 a navýšená suma úveru na 12 011,29 €. Dodatkom č. 4 zo dňa 13. 03. 2015 bola predĺžená splatnosť úveru o ďalších 6 mesiacov do 13. 09. 2015 a navýšená suma úveru na 13 451,29 €. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11. 12. 2015 postúpil pôvodný veriteľ žalobkyne (spoločnosť Tatra credit, a. s.) pohľadávku vyplývajúcu z Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 na spoločnosť ADMIN CREDIT, s. r. o., so sídlom Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 040 50 932. Žalobkyňa do uzatvorenia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok zaplatila titulom Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 veriteľovi vo forme splátok celkom sumu 4 340 €. Po smrti manžela sa žalobkyňa dostala do finančnej tiesne, preto uzatvorila ďalšiu Úverovú zmluvu č. 56/16 zo dňa 06. 05. 2016 spolu so Zmluvou o záložnom práve č. 56/16 so spoločnosťou Dobson Limit, s. r. o., na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 10 500 €, poukázaný priamo na účet veriteľa žalobkyne, so splatnosťou 1 mesiac za účelom uhradenia zostatku úveru poskytnutého žalobkyňi na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013. Žalobkyňa tak veriteľovi titulom Úverovej zmluvy č. 148/2013 zo dňa 13. 09. 2013 uhradila celkom sumu 14 340 €. Úverová zmluva č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 bola uzatvorená s veriteľom Tatra credit, a. s., ktorý nemá oprávnenie na poskytovanie úverov pre spotrebiteľov a nie je registrovaný v registri NBS. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že úver poskytnutý žalobkyňi a jej nebohému manželovi ako spoludlžníkovi na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) a ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, pretože Zmluva neobsahuje obsahové náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Poukázala tiež na to, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, tak ako mu to ukladá ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nebol oprávnený požadovať od žalobkyne jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Došlo tým k hrubému porušeniu povinností zo strany veriteľa, ktorý posudzoval schopnosť žalobkyne splácať úver bez akýchkoľvek údajov o jej príjmoch, výdavkoch a o rodinnom stave žalobkyne, bez nahliadnutia do databázy údajov o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že žalobkyňa nemala finančné prostriedky, aby splatila pôvodný úver, právny predchodca žalovaného (spoločnosť Tatra credit, s. r. o.) jej poskytoval ďalšie úverové prostriedky na základe dodatkov uzavretých k Zmluve, čím bola pôvodná výška úveru navýšená až o jednu štvrtinu. Dojednanie o výške úrokov a poplatkov v zmysle Sadzobníka je v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho sú dotknuté časti Zmluvy absolútne neplatné, a teda žalovanému patrí právo len na zaplatenie istiny. Rozdiel medzi peňažnými prostriedkami poskytnutými žalobkyňi a vrátenými peňažnými prostriedkami je 6 340 €. Na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie, preto má žalobkyňa právo, aby jej bolo toto bezdôvodné obohatenie v zmysle § 456 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka žalovaným (spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo žalovanej sumy od 06. 05. 2016 až do zaplatenia a s náhradou trov konania), vydané.

1.2 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe sa bránil tým, že Úverová zmluva č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje všeobecná aj osobitná právna úprava. V Zmluve je dostatočne vyjadrený záväzok veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky na požiadanie dlžníka, určený úverový limit, záväzok dlžníka vrátiť peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Zmluva je výsledkom konsenzu zmluvných strán, pričom žalobkyňa obdržala štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorými bola oboznámená. Po podpísaní úverovej a záložnej zmluvy nenamietala jej neplatnosť a nevzniesla žiadnu námietku. Nevyužila ani právo od Zmluvy odstúpiť v lehote 14 dní. Súd by mal postupovať podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje čiastočnú neplatnosť právneho úkonu. Dojednané úroky a zmluvné pokuty nespôsobujú neplatnosť Zmluvy ako celku. V prípade spotrebiteľských úverov poskytovaných nebankovými subjektmi sa vo všeobecnosti akceptuje vyššia miera úrokov a ďalších nákladov spojených s úverom v porovnaní s priemernými úrokovými sadzbami za úvery, ktoré poskytujú banky.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Úverovou zmluvou č. 148/13 z 13. 09. 2013 v znení Dodatku č. 1, 2, 3 a 4, so Sadzobníkom poplatkov k Úverovej zmluve č. 148/13 z 13. 09. 2013, s oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 11. 12. 2015, s priemernými úrokovými mierami úverov v roku 2013, s rozpisom splátok úveru uhradených žalobkyňou, s výpočtom RPMN pre spotrebiteľské úvery, so zoznamom subjektov finančného trhu za obdobie od 31. 08. 2015 až do 01. 07. 2016, s výpisom z

webovej stránky „Pôžičky pre každého“, s výpisom z obchodného registra spoločnosti Tatra Credit, a. s., s výpisom z „obchodného rejstříka“ spoločnosti Admin Credit, s. r. o., vložka č. 241610 a s výpisom z „obchodného rejstříka“ spoločnosti Dobson Limit, s. r. o., vložka č. 247259 a na základe vykonaných dôkazov zistil, že dňa 13. 09. 2013 bola medzi žalobkyňou, nebohým manželom žalobkyne (dlžníci) a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou Tatra credit, a. s., so sídlom v Piešťanoch, IČO: 44 975 775 (veriteľ) uzatvorená Úverová zmluva č. 148/13 v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. V čl. I Zmluvy si zmluvné strany dohodli podmienky poskytnutia úveru a zároveň vyjadrili záväzok veriteľa poskytnúť žalobkyňi nebankový úver v dohodnutej výške a v mene, za podmienok uvedených v Zmluve. Žalovaná sa zaviazala použiť poskytnuté peňažné prostriedky na dohodnutý účel, poskytnutý úver splatiť vrátane jeho príslušenstva a splniť ďalšie podmienky uvedené v Zmluve. V Zmluve bola dohodnutá výška úveru 6 000 € so splatnosťou 6 mesiacov, RPMN 50,36 %, priemerná RPMN 32,13 %, ročná úroková sadzba 36 %, výška úveru s navýšením 7 080 €, konečná splatnosť úveru ku dňu 13. 03. 2014. Úver bol poskytnutý ako bezúčelový za poplatok 120 € pri zabezpečení jeho návratnosti zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam. Zmluvné strany sa dohodli na bezhotovostnej forme čerpania úveru v prospech účtu žalobkyne č. 4004217360/7500. Podľa čl. V Zmluvy sa zmluvné strany dohodli na zabezpečení splatenia úveru a jeho príslušenstva na základe Zmluvy o záložnom práve, uzatvorenej podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XX a na LV č. XXX pre katastrálne územie X. F. ako rodinný dom súp. č. XX, postavený na CKN parc. č. XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 720 m² a CKN parc. č. XX, záhrady o výmere 1588 m² v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne, ktoré bolo zriadené na základe Zmluvy o záložnom práve č. 148/13, uzatvorenej dňa 13. 09. 2013, ktorej vklad bol povolený OÚ Veľký Krtíš, katastrálny odbor pod č. V - 1460/13 dňa 11. 10. 2013. Dodatkom č. 1 zo dňa 18. 02. 2014 k Zmluve bola predĺžená splatnosť úveru o 6 mesiacov, zmenila sa celková výška úveru s navýšením na sumu 8 160 € a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá ku dňu 13. 09. 2014. Zároveň sa predmetným dodatkom upravila RPMN na úroveň 57,27 % a priemerná RPMN na 21,48 %. Dodatkom č. 2 k Zmluve z 03. 03. 2014 bola navýšená suma úveru o 2 000 € na sumu 10 571,29 €. Predmetným dodatkom došlo zároveň k úprave konečnej splatnosti úveru do 13. 09. 2014 a RPMN na 56,63 %. Dodatkom č. 3 k Zmluve zo dňa 13. 08. 2014 bola predĺžená doba splatnosti úveru o ďalších 6 mesiacov a navýšený úver na sumu 12 011,29 €, ktorá bola splatná do 13. 03. 2015. Predmetným dodatkom došlo tiež k zmene RPMN na 48,50 %. Napokon Dodatkom č. 4 k Zmluve zo dňa 13. 03. 2015 bola predĺžená splatnosť úveru o ďalších 6 mesiacov do 13. 09. 2015 a súčasne došlo k navýšeniu sumy úveru na 13 451,29 €; predmetným dodatkom bola tiež upravená RPMN na 46,29 %. Dňa 11. 12. 2015 bola medzi spoločnosťou Tatra credit, a. s. a spoločnosťou Admin Credit, s. r. o., uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej bola pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy postúpená novému veriteľovi spoločnosti Admin Credit, s. r. o., so sídlom v Prahe. Uvedená skutočnosť bola žalobkyňi písomne oznámená dňa 11. 12. 2015. Žalobkyňa sa dostala do nepriaznivej životnej a sociálnej situácie z dôvodu smrti manžela (spoludlžníka), v dôsledku čoho nemala dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou v jej spoluvlastníctve. Z uvedeného dôvodu uzatvorila žalobkyňa dňa 06. 05. 2016 so spoločnosťou Admin Credit, s. r. o., Úverovú zmluvu č. 56/16 za účelom uhradenia zostatku úveru, ktorý jej bol poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013. Na základe Úverovej zmluvy č. 56/16 bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 10 500 € so splatnosťou 1 mesiac, pričom uvedená suma úveru bola poukázaná priamo na účet veriteľa žalobkyne (žalovaného) za účelom uhradenia zostatku úveru vyplývajúceho z Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013. Žalobkyňa pritom uzatvorila aj Zmluvu o záložnom práve č. 56/16 so spoločnosťou Dobson Limit, s. r. o. Žalovaný ako veriteľ pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 vo vystavenej kvitancii zo dňa 08. 06. 2016 potvrdil zánik záložného práva k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XX a na LV č. XXX pre katastrálne územie X. F. ako rodinný dom súp. č. XX, postavený na CKN parc. č. XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 720 m² a CKN parc. č. XX, záhrady o výmere 1588 m² v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne, ktoré bolo zriadené na základe Zmluvy o záložnom práve č. 148/13, uzatvorenej dňa 13. 09. 2013, ktorej vklad bol povolený OÚ Veľký Krtíš, katastrálny odbor pod č. V - 1460/13 dňa 11. 10. 2013. Z kvitancie vyplýva, že záložné právo zaniklo vyplatením pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy č. 148/13 žalobkyňou dňa 06. 05. 2016.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že pre posúdenie opodstatnenosti žalobného nároku bolo potrebné zistiť, či zmluvný vzťah, ktorý bol založený Úverovou zmluvou č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v znení jej Dodatkov č. 1 až 4 je platný právny úkon alebo či naopak predmetná úverová zmluva netrpí vadami, pre ktoré sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z dokazovania vyplynulo, že medzi žalobkyňou a jej nebohým manželom (dlžníci) na jednej

strane a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom na druhej strane bola uzatvorená Úverová zmluva č 148/13 zo dňa 13. 09. 2013. Vzhľadom na postavenie zmluvných strán má táto Zmluva povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 nasl. Občianskeho zákonníka.

1.5 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v posudzovanom prípade sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto sa zaoberal aj tým, či Zmluva obsahuje náležitosti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy. Zistil, že predmetná úverová zmluva vrátane Dodatkov 1 až 4 k nej uzatvorených predstavuje formulárovú (typovú) zmluvu, ktorá bola dopredu pripravená právnym predchodcom žalovaného a ktorej obsah nemala žalobkyňa možnosť reálne ovplyvniť alebo ho zmeniť. Uvádza sa v nej klamlivá informácia o výške RPMN na úrovni 50,36 % v čase uzavretia Zmluvy a následne v čase uzatvorenia dodatkov k Zmluve vo výške 57,27 %, 56,63 %, 48,50 % a 46,29 %. Uvedené údaje o RPMN uvedené v Zmluve sa však nezodpovedajú skutočnosti. Okresný súd uviedol, že zistil, že reálna RPMN vzhľadom na výšku poskytnutého úveru, výšku mesačnej splátky, dohodnutú dobu splatnosti úveru a dodatočné náklady za poskytnutie úveru po zmenách obsahu Zmluvy výrazne presahovala RPMN uvedenú v Zmluve, pretože bola na úrovni 56,67 %, 79,67 %, 88,44 %, 91,11 %, čo bolo preukázané aj výpočtom RPMN na č. l. 54 - 57, ktorý okresný súd považoval za správny. Okrem toho mal okresný súd zistené, že priemerná RPMN v čase uzatvorenia Zmluvy a jej dodatkov pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do 12 mesiacov bola na úrovni 31,72 %, so splatnosťou do 5 rokov bola podľa súhrnnej informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrtrok 2013 zverejňovaných Ministerstvom financií SR na úrovni 20,83 %. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nedostatok uvedenej obsahovej náležitosti v Zmluve vyžadovanej podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Označený právny následok vo vzťahu k úveru možno konštatovať aj s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) a ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalovaného nekonal pri uzatváraní Zmluvy s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Hrubo porušil povinnosť postupovať pri uzatváraní Zmluvy ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Dodatkov č. 1. až 4. k Zmluve s odbornou starostlivosťou, pretože neposudzoval dostatočne schopnosť žalobkyne splácať spotrebiteľský úver, najmä dobu, na ktorú jej úver poskytol, výšku spotrebiteľského úveru, ani príjem žalobkyne. Uvedené preukazuje sled uzatvárania Dodatkov č. 1. až 4. k Úverovej zmluve č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 za stavu, kedy sa žalobkyňa ocitla vo finančnej tiesni z dôvodu smrti nebohého manžela, ktorý bol jej spoludlžníkom z Úverovej zmluvy č. 148/13. Z obsahu Dodatkov č. 1. až 4. k Zmluve je pritom zrejmé, že napriek platobnej neschopnosti žalobkyne bol zo strany žalovaného úver postupne navyšovaný až na sumu 13 451,21 €, ktorú napriek nulovej bonite mala žalobkyňa zaplatiť do 13. 09. 2015. Dojednanie o zmluvnej odplate vo forme úroku a dohodnutých poplatkov v zmysle Sadzobníka bolo dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi, ktorá skutočnosť spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť. V Zmluve v znení dodatkov k nej uzatvorených sa uvádza ročná úroková sadzba vo výške 36 %, ktorá viac ako štvornásobne presahuje obvyklú úrokovú mieru odplaty vyjadrenú úrokom pri obdobných spotrebiteľských úveroch.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vyhodnotil aj dojednanie o splatnosti úveru formou splátkového kalendára podľa článku XIX Zmluvy v znení Dodatkov č. 1. až 4. k Zmluve ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá spôsobuje jej neplatnosť. Konštatoval, že splátkový kalendár uvedený v zmluvných dodatkoch (Dodatok č. 1 upravuje 12 splátok po 180 € a 13. splátku vo výške 13 €, Dodatok č. 2 upravuje 6 splátok po 180 €, jednu splátku vo výške 291,29 €, 5 splátok po 240 € a 13. splátku vo výške 8 €, Dodatok č. 3 upravuje 6 splátok po 180 €, jednu splátku vo výške 291,29 €, 11 splátok po 240 € a posledná splátka je vo výške 8 €, Dodatok č. 4 upravuje 6 splátok po 180 €, jednu splátku vo výške 291,29 €, 15 splátok po 240 € a 23. splátka je vo výške 8.480 €) okresný súd považoval za absolútne nesprávny a nelogický, pretože na strane žalobkyne spôsobuje faktickú nemožnosť splatenia úveru najmä vo vzťahu k poslednej splátke, ktorá zodpovedá výške úveru poskytnutého pri uzatváraní úverovej zmluvy. Konštatoval, že takto uzatvorená zmluva je rozporná s dobrými mravmi, pretože žalobkyňa ako spotrebiteľka po dobu 5 mesiacov, 12 mesiacov podľa Dodatku č. 1, 12 mesiacov podľa Dodatku č. 2, 18 mesiacov podľa Dodatku č. 3 a 22 mesiacov podľa Dodatku č. 4 mala splácať len príslušenstvo pohľadávky a posledná splátka predstavuje celkovú výšku úveru (istinu). Vzhľadom na uvedenú koncepciu splátkového kalendára žalovaný musel predpokladať, že žalobkyňa nebude schopná uvedeným spôsobom úver splatiť, a že bude jednoznačne

daný dôvod, aby pristúpil k realizácii záložného práva a nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne, zapísané na LV č. XX a XXX pre katastrálne územie X. F. ako rodinný dom súp. č. XX, postavený na CKN parc. č. XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 720 m², parc. č. XX záhrady o výmere 1 588 m². Okresný súd mal za to, že takto dojednaný spôsob vrátenia úveru podľa Zmluvy a Dodatkov č. 1 až 4. K nej uzatvorených je v rozpore so Zákonom o spotrebiteľských úveroch a danú právnu úpravu obchádza, pretože zmyslom Zákona o spotrebiteľských úveroch bolo umožniť vrátenie poskytnutých peňazí formou spotrebiteľského úveru v pravidelných a rovnomerne rozložených mesačných splátkach tak aby sa časť splátky započítavala na splátku istiny, časť na úroky a časť na poplatky.

1.7 V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj dojednanie o poplatku za poskytnutie úveru vo výške 120 €, ktoré je neplatné, pretože žalovaný neposkytol žalobkyni žiadne reálne protiplnenie, ktoré by odôvodňovalo, aby inkasoval uvedený poplatok. Žalobkyňa sa uzatváraním ďalších dodatkov k Zmluve usilovala riešiť svoju nepriaznivú finančnú situáciu, pričom žalovaný sledoval v jej ťaživej situácii len svoj zisk. Neprimerané a neprijateľné sú podľa okresného súdu aj ďalšie ustanovenia Zmluvy v znení Dodatkov 1. až 4. k Zmluve, a to čl. X. a čl. XI., ktoré umožňujú kumulovať ukladanie sankcií pre prípad omeškania dlžníka (napr. úroku z omeškania a zmluvnej pokuty), čím vzbudzujú oprávnené pochybnosti, či podstatou právneho úkonu nebolo len obohatenie veriteľa, pretože podmienky splácania úveru boli dohodnuté v hrubom nepomere vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť riadne a včas svoje záväzky vyplývajúce zo Zmluvy. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že podmienky a obsah predmetného zmluvného vzťahu je v rozpore s dobrými mravmi v takej intenzite, že to vyvoláva absolútnu neplatnosť celého právneho úkonu. S poukazom na vyššie uvedené, okresný súd po vyhodnotení predmetnej Zmluvy a Dodatkov 1. až 4. k nej uzatvorených, vyhodnotil Zmluvu ako absolútne neplatný právny úkon a žalobe v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka vyhovel. Konštatoval, že plnením z neplatného právneho úkonu vzniklo v prospech žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré má povinnosť vydať žalobkyni. Konštatoval, že žalobkyňa preukázala, že žalovanému na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zaplatila formou splátok sumu 4 340 € a titulom čerpania úveru z Úverovej zmluvy č. 56/16 uzatvorenej dňa 06. 05. 2016 so spoločnosťou Dobson Limitid, s. r. o. zaplatila žalovanému ešte sumu 10 000 €, t. j. spolu 14 340 €. Reálne bol žalobkyni na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 poskytnutý úver vo výške 8 000 €, preto vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 6 340 € (14.340 € - 8 000 €), ktoré má žalovaný povinnosť vydať žalobkyni spolu s príslušenstvom. Žalobkyňa na pojednávaní konanom na okresnom súde zobrala žalobu späť v časti úroku z omeškania, prevyšujúcej zákonný úrok z omeškania od 02. 01. 2018 (od podania žaloby), preto okresný súd konanie v tomto rozsahu zastavil (t. j. v časti úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6 340 € od 06. 05. 2016 až do 02. 01. 2018 a v časti úroku z omeškania vo výške 2,95 % ročne zo sumy 6 340 € od 02. 01. 2018 až do zaplatenia). Konštatoval, že podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania ku dňu omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB od 09.12.2015 bola 0,05 %, preto okresný súd priznal žalobkyni úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. zo žalovanej sumy 6 340 € vo výške 5,05 % od 02.01.2018 až do zaplatenia.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaný odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej uviedol, že odvolanie podáva do výroku II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie a odôvodňuje ho nasledovne:

2.1 Vo vzťahu k platnosti Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013, žalovaný v odvolaní uviedol, že má za to, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti aké vyžaduje pre jej platnosť nielen Obchodný zákonník a Zákon o spotrebiteľských úveroch, ale aj Občiansky zákonník. Obsahuje záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie limitu týchto peňažných prostriedkov (úverový limit) a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Zdôraznil, že sa zásadne nestotožňuje s tvrdením súdu prvej inštancie, že by v prípade predmetnej úverovej zmluvy malo ísť o formulárový

typ zmluvy, ktorý sa vyznačuje tým, že je predpripravený - predtlačený a veriteľ do neho len dopĺňa údaje o dlžníkovi. Pred samotným uzatvorením úverovej zmluvy, zmluvné strany rokovali o jednotlivých zmluvných podmienkach, pričom samotná Zmluva je výsledkom konsenzu medzi zmluvnými stranami. Žalobkyňa ako dlžníčka v súlade so zákonom obdržala štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v rámci ktorých bola oboznámená s hlavnými vlastnosťami spotrebiteľského úveru ako druh spotrebiteľského úveru, celková výška spotrebiteľského úveru, podmienky upravujúce čerpanie peňažných prostriedkov; rovnako si bola žalobkyňa vedomá celkovej čiastky, ktorú bude musieť ako spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť. Pred samotným uzatvorením úverovej zmluvy bola žalobkyňa riadne oboznámená zo strany pôvodného veriteľa s ročnou percentuálnou mierou nákladov. Rovnako tak nemôže súhlasiť s tvrdeniami súdu prvej inštancie, že výška RPMN uvedená v Zmluve a v Dodatkoch 1. až 4. Uzatvorených k Zmluve bola vypočítaná nesprávne. Zdôraznil, že trvá na tom, že RPMN bola vypočítaná podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Má za to, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že niektoré (v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia uvedené ustanovenia úverovej zmluvy) sú neplatné, mal postupovať v zmysle ust. § 41 Občianskeho zákonníka. Vo všeobecnosti platí, že z hľadiska neplatnosti niektorých z neprijateľných zmluvných podmienok vymenovaných v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, uvedených v spotrebiteľskej zmluve, je potrebné aplikovať ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu. Pokiaľ by spotrebiteľská zmluva mohla naďalej existovať bez vytknutého neprijateľného zmluvného dojednania, je potrebné použiť na zmluvu ako celok citované ustanovenie o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu. V takomto prípade by sa podľa žalovaného neplatnosť právneho úkonu týkala iba časti právneho úkonu (spotrebiteľskej zmluvy), ktorú by podľa povahy právneho úkonu, podľa jeho obsahu alebo okolností, za ktorých k nemu došlo, bolo možné oddeliť od jeho ostatného obsahu. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní na jednotlivé články (zmluvné dojednania) Zmluvy, ktoré sú podľa súdu prvej inštancie neprijateľné a teda neplatné s tým, že ide najmä o ustanovenia, ktoré sa týkajú zmluvných pokút, poplatkov, splátkového kalendára a podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Zdôraznil, že má za to, že všetky tieto zmluvné dojednania Zmluvy sú jednoznačne oddeliteľné od ostatného jej obsahu, nakoľko pri ich prípadnom určení za neprijateľné a teda neplatné, je podľa názoru žalovaného ostatný obsah Zmluvy udržateľný, keďže žiadne z týchto ustanovení Zmluvy nepatrí medzi podstatné obsahové náležitosti zmluvy o úvere podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a ani zmluvy o pôžičke podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že podľa ustálenej judikatúry je pri posudzovaní otázky, či časť právneho úkonu postihnutého dôvodom neplatnosti možno oddeliť od ostatného obsahu tohto právneho úkonu je potrebné dbať na to, aby bola rešpektovaná vôľa účastníkov právneho úkonu s prihliadnutím na účel, dosiahnutie ktorého zmluvné strany konajúce právny úkon sledovali. Je preto podľa žalovaného nevyhnutné, aby súd pri posudzovaní otázky platnosti či neplatnosti Zmluvy ako celku prihliadal na skutočnosť, že žalobkyňa ako spotrebiteľ v zmysle uzatvorenej Zmluvy, úver poskytnutý právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom v plnom rozsahu čerpala a tento po dlhšiu dobu aj splácala (čo v konaní nerozporovala ani samotná žalobkyňa), a preto vyslovenie absolútnej neplatnosti takejto zmluvy, ktorú obe zmluvné strany po dlhšiu dobu plnili a jej platnosť vôbec nespochybňovali, nie je aj vzhľadom na prejavenu vôľu účastníkov tejto zmluvy dôvodné. Nie je preto podľa žalovaného daný žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť predmetná úverová zmluva ako celok neplatná. Zdôraznil, že ide o neplatnosť čiastočnú, keďže jednotlivé zmluvné podmienky, ktoré považuje súd prvej inštancie za neprijateľné možno jednoznačne oddeliť od ostatného obsahu Zmluvy. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 21Cdo/1484/2004 zo dňa 15. 12. 2004, kde Najvyšší súd Českej republiky uviedol: „ak je neplatné dojednanie o výške úrokov obsiahnuté v zmluve o pôžičke, z povahy právneho úkonu a ani z jeho obsahu nevyplýva, že by túto časť nebolo možné oddeliť od ostatného obsahu Zmluvy. Zmluva o pôžičke je neplatná iba v dojednaní o výške úrokov len vtedy, ak oddeleniu tejto časti od ostatného obsahu zmluvy nebránia ani okolnosti, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy“. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že má za to, že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa toho, že Zmluva je ako celok absolútne neplatná a že jednotlivé ustanovenia Zmluvy, na ktoré súd prvej inštancie v súvislosti s ich neplatnosťou poukázal, nemožno s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka oddeliť od ostatného obsahu Zmluvy, je podľa jeho názoru nedostačujúce, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku bližšie nevysvetlil prečo by nebolo možné napríklad ustanovenie o zmluvnej pokute alebo o výške dohodnutých úrokov oddeliť od ostatného obsahu Zmluvy. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval za zmluvné dojednanie obchádzajúce zákon, zmluvné dojednanie upravujúce dohodnutý spôsob vrátenia poskytnutého úveru a rozloženie splátok úveru, žalovaný v odvolaní uviedol, že má za to, že spôsob vrátenia úveru, nie je podstatnou obsahovou náležitosťou

úverovej zmluvy v zmysle Obchodného zákonníka a ani podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal pritom na ust. § 497 Obchodného zákonníka a na ust. § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že spôsob vrátenia úveru nie je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani v zmysle § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že vzhľadom na uvedenú koncepciu splátkového kalendára žalovaný musel predpokladať, že žalobkyňa nebude schopná uvedeným spôsobom úver splatiť a že bude jednoznačne daný dôvod, aby veriteľ pristúpil k výkonu záložného práva a nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosti zaťažené záložným právom, žalovaný v odvolaní uviedol, že ide o ničím nepodložené dohady súdu prvej inštancie, ktoré sú vyvrátené samotným skutkovým priebehom úverového vzťahu, ktorý bol ukončený vyplatením úveru zo strany žalobkyne. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku dojednanie poplatku za poskytnutie úveru vo výške 120 € s odôvodnením, že žalovaný neposkytol žalobkyni žiadne reálne protiplnenie, ktoré by odôvodňovalo, aby inkasoval takýto poplatok, žalovaný v odvolaní uviedol, že s uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa rovnako nie je možné stotožniť, pretože právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni za uvedený poplatok reálne protiplnenie, keď vyhotovil potrebnú zmluvnú dokumentáciu a keď jeho obchodný zástupca vycestoval za účelom uzatvorenia Zmluvy a poskytnutia úveru žalobkyni z jeho sídla, ktoré bolo v Piešťanoch do Veľkého Krtíša, kde býva žalobkyňa.

2.2 K argumentom súdu prvej inštancie, týkajúcim sa absencie povolenia NBS na poskytovanie spotrebiteľských úverov, žalovaný v odvolaní uviedol, že úver bol poskytnutý žalobkyni na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013. Posledný dodatok - Dodatok č. 4 k Zmluve bol uzatvorený dňa 13. 03. 2015, a teda pri posudzovaní Zmluvy a predmetného spotrebiteľského úveru, treba vychádzať z právnej úpravy účinnej v tomto čase. Právny režim poskytovania spotrebiteľských úverov veriteľmi s udeleným povolením (licenciou) NBS, bol do právneho režimu zavedený novelou zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov až v októbri roku 2015. Argumenty súdu prvej inštancie v tejto časti, s odkazom na právnu úpravu účinnú od októbra 2015 teda absolútne podľa žalovaného neobstoja, nakoľko obe úverové zmluvy boli uzatvárané ešte pred nadobudnutím účinnosti tejto novely. Pôvodný veriteľ mal v čase poskytnutia úveru v predmete svojej činnosti jednak finančný leasing, ako aj poskytovanie úverov z vlastných peňažných prostriedkov a z cudzích peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy, a teda v danom čase mal oprávnenie poskytovať spotrebiteľské úvery. V závere odvolania žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietne alebo aby podľa ust. § 389 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že v danom prípade ide „o obsahovo identické úverové zmluvy, ktoré boli detailne preskúmané v rámci iných odvolacích konaní vedených napr. Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 11Co/20/2018 a Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 17Co/14/2017, pričom vo vydaných rozhodnutiach prezentované právne názory sú identické s právnym názorom súdu prvej inštancie prijatým v tomto konaní. Vyššie uvedené odvolacie súdy v odôvodneniach svojich rozhodnutí uviedli, že takto uzatvorené zmluvy sú v rozpore s dobrými mravmi do takej miery, že ich sankcionovali neplatnosťou. Konanie žalovaného je v danom prípade o to amorálnejšie, že na splatenie dlhu z úverovej zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Tatra credit s. r. o., bola žalobkyňa nútená vziať si úver od tretej, so žalovaným prepojenej personálnej spoločnosti (Dobson Limit, s. r. o.), kde dochádza v súčasnosti k zahájeniu dobrovoľnej dražby dražobníkom, personálne tiež prepojeným so žalovaným (Public auction, s. r. o.). Z uvedeného dôvodu má žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam a vyvodil z nich správny právny záver, pričom svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Vo svojom rozhodnutí uviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov pri vydaní svojho rozhodnutia vychádzal a akými úvahami sa pri právnom posúdení veci riadil. Súd prvej inštancie sa pri právnom posúdení veci nedopustil omylu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, použil správny právny predpis, správne ho interpretoval a zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdiť a priznať žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 6 340 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 02. 01. 2018 až do zaplataenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovaného, ktorý v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

11. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

13. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov

14. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

15. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

16. Po prejednaní odvolania žalovaného z hľadiska vyššie uvedených odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaný založil odvolanie na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP tvrdiac, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd uvádza, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne argumenty spochybňujúce procesný postup súdu prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu veci v tom zmysle, že neuviedol v čom konkrétne súd prvej inštancie pochybil, ktoré dôkazy mal vykonať a napriek tomu ich nevykonal, resp. ktoré dôkazy žalovaný navrhol vykonať a súd prvej inštancie ich nevykonal. Z obsahu odvolania však možno vyvodíť, že pokiaľ ide o dôvody odvolania uplatnené v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, tak žalovaný v súvislosti s nesprávnymi skutkovými zisteniami namietal hodnotenie vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov dospel okresný súd k záveru, že Úverová zmluva č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v znení Dodatkov 1. až 4. k nej uzatvorených je ako celok neplatná. Argumentoval pritom tým, že „pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že niektoré - v odôvodnení rozhodnutia uvedené zmluvné dojednania sú neplatné, mal postupovať podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka“. Zdôraznil, že všetky zmluvné dojednania sú jednoznačne oddeliteľné od ostatného obsahu predmetnej úverovej zmluvy, nakoľko pri ich posúdení za neprijateľné a teda neplatné, je ostatný obsah úverovej zmluvy udržateľný, keďže žiadne z týchto zmluvných dojednaní nepatrí medzi podstatné obsahové náležitosti zmluvy o úvere v zmysle Obchodného zákonníka, ani zmluvy o pôžičke v zmysle Občianskeho zákonníka. Ďalej zdôraznil, že „nie je teda daný žiadny dôvod, pre ktorý by bola Úverová zmluva č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 ako celok absolútne neplatná“.

17. Po prejednaní odvolania žalovaného z hľadiska uvedenej odvolacej námietky, odvolací súd uvádza, že v tejto časti odvolania žalovaného sa možno s odvolaním žalovaného stotožniť, pretože závery súdu prvej inštancie o tom, že Úverová zmluva č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v znení Dodatkov 1. až 4. k nej uzatvorených je ako celok neplatná, sú nesprávne, čo je okrem ust. § 41 Občianskeho zákonníka, ktorým argumentoval žalovaný zrejme aj z ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Uvedená čiastočná nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie, týkajúca sa absolútnej neplatnosti predmetnej Zmluvy ako celku však nemá vplyv na správnosť záverov súdu prvej inštancie premietnutých v konečnom dôsledku do odvolaním napadnutého výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 6 340 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 05 % ročne od 02. 01. 2018 až do zaplata, pretože súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správne záveru, že úver poskytnutý žalobkyni na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v znení Dodatkov 1. až 4 k Zmluve uzatvorených, je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože a) v Zmluve a v dodatkoch ku Zmluve uzatvorených absentuje správny údaj o RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch) a b) právny predchodca žalovaného porušil, tak ako správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol súd prvej inštancie, povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto žalovanému vznikol v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) a ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch len nárok na vrátenie istiny poskytnutého úveru, ktorý bol žalobkyni právnym predchodcom žalovaného poskytnutý v konečnom dôsledku v sume 8 000 €, čo znamená, že pokiaľ žalobkyňa titulom Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v znení Dodatkov 1. až 4. k nej uzatvorených, uhradila právnemu veriteľovi celkom sumu 14 340 €, tak na strane žalovaného vzniklo v rozsahu sumy 6 340 € bezdôvodné obohatenia, ktoré je povinný vydať žalobkyni.

18. Vyššie uvedená odvolacia námietka žalovaného bezprostredne a úzko súvisí s ďalším odvolacím dôvodom, uplatneným žalovaným v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, v rámci ktorého žalovaný v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej judikatúry za nesprávne právne

posúdenie veci možno považovať za subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva, ktorý spočíva v tom, že súd na zistený skutkový stav neaplikoval správny právny predpis, alebo v tom, že súd síce na zistený skutkový stav použil správnu právnu normu, nesprávne ju ale interpretoval (viď napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 2MCdo/ 4/2009 a sp. zn. 7Cdo/7/2010). V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenia správnych právnych predpisov, konkrétne ust. § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, potom čo Úverovú zmluvu č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v znení dodatkov k nej uzatvorených správne posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo správneho záveru, že sa v danom prípade jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyvodil následne súd prvej inštancie správne potrebu zistiť, či predmetná zmluva obsahuje všetky obsahové náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia v zmluve má v zmysle ust. § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, pričom zistil, že právny predchodca žalovaného pri uzatváraní predmetnej Zmluvy a Dodatkov 1. až 4. k Zmluve porušil ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a že v Zmluve a v dodatkoch uzatvorených k Zmluve absentuje správny údaj o RPMN. Z uvedeného zistenia potom súd prvej inštancie vyvodil správny právny záver, že v dôsledku bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru vzniklo na strane žalovaného v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka bezdôvodné obohatenie, keďže žalobkyňa uhradila žalovanému nad rámec poskytnutej istiny úveru vo výške 8 000 € ešte sumu 6 340 €, na zaplatenie ktorej titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaviazal súd prvej inštancie správne žalovaného. Nad rámec uvedeného správneho záveru, ktorý žalovaný v odvolaní žiadnymi relevantnými argumentmi nespochybnil, dospel súd prvej inštancie skúmaním Zmluvy k záveru, že je ako celok neplatná, ktorý záver žalovaný, tak ako je vyššie uvedené, v odvolaní dôvodne spochybnil.

19. Po prejedaní odvolania žalovaného odvolací súd uvádza, že aj keď záver súdu prvej inštancie o tom, že Úverová zmluva č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v znení Dodatkov č. 1. až 4 k nej uzatvorených je ako celok neplatná nie je správny a teda odvolanie žalovaného je v tejto časti dôvodné, uvedená skutočnosť nič nemení na tom, že úver poskytnutý žalobkyňu na základe Úverovej zmluvy č. 148/13 zo dňa 13. 09. 2013 v zmysle jej Dodatkov č. 1 až 4. je bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že pokiaľ žalobkyňa uhradila žalovanému viac ako je suma predstavujúca istinu jej poskytnutého úveru (8 000 €), ktorá jej bola na základe predmetnej Zmluvy poskytnutá, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný v zmysle ust. § 456 Občianskeho zákonníka vydať žalobkyňu, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správy spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, tak že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).